

LAUDATIO
Pentru acordarea titlului onorific
Doctor Honoris Causa
al
Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu

Preotului academician profesor universitar doctor
Mircea PĂCURARIU

Propositio

Onorată asistență,

Comunitatea academică din Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu este deosebit de onorată să fie astăzi alături de una dintre personalitățile marcante ale vieții academice din România, de Pr.acad.prof.univ.dr. Mircea PĂCURARIU, ilustrul profesor de teologie și istoric, singurul membru titular al Academiei Române care reprezintă Sibiul, cu tradiția, istoria și școala sa în cel mai înalt for științific al României.

Acordarea titlului de *DOCTOR HONORIS CAUSA* și primirea Părintelui în rândul membrilor de onoare ai corpului academic al Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu reprezintă încă o recunoaștere a valorii incontestabile a celui mai important istoric al Bisericii Ortodoxe Române, venind ca o încununare a celor 85 de ani de viață a Părintelui Academician, din care peste o jumătate de secol petrecuți și dedicați Sibiului.

Părintele Profesor Academician Mircea PĂCURARIU s-a născut la 30 iulie 1932, în străvechiul ținut al Hunedoarei, într-o familie aleasă. Tatăl său, preotul Ștefan, descendent a cinci generații de slujitori strădalnici ai altarului ortodoxiei ardeleni, iar mama, preoteasa Cornelia, fiică a unor gospodari de frunte, au asigurat cadrul prielnic de creștere și formare necesar urmașilor pentru devenirea lor ca oameni de nădejde ai societății românești. A urmat școala primară la Orăștie și Deva, apoi Liceul Teoretic „Decebal” din Deva. Timp de un an a frecventat cursurile Facultății de Istorie a Universității din Cluj (1951-1952), pe care a fost nevoit să le întrerupă, ca urmare a unei exmatriculări dictate din „rațiuni politice”. Între anii 1952 și 1956 a urmat cursurile Institutului Teologic Universitar din Sibiu; apoi cursuri de doctorat, specialitatea „Istoria Bisericii Ortodoxe Române”, la Institutul Teologic din București (1956-1959), primind titlul de doctor în teologie, în anul 1968, cu teza *„Legăturile Bisericii Ortodoxe Române din Transilvania cu Țara Românească și Moldova în secolele XV-XVII”*. În aprilie 1970 a fost

hirotonit diacon, iar un an mai târziu a fost hirotonit preot. A fost, pentru o perioadă, profesor la Seminarul Teologic de la Mănăstirea Neamț (1959-1961), apoi asistent (1961), conferențiar (1970) și profesor titular de Istoria Bisericii Ortodoxe Române (1971-2002) la Institutul Teologic de grad universitar din Sibiu, până la pensionare, în anul 2002, de când a rămas *profesor emerit*. Între anii 1992 și 2000 a condus Facultatea de Teologie Ortodoxă din Sibiu, în calitate de decan. În anul 1997 a participat la nenumărate întruniri cu caracter istoric în țară și peste hotare în calitate de președinte al „Comisiei de Istorie Ecclesiastică Comparată din România”.

În întreaga sa carieră de până acum, acesta s-a aplecat cu atenție asupra vieții și activității unor personalități ale vieții ecleziale ardelen, în special și românești, în general, asupra unor evenimente marcante din viața poporului român și a Bisericii Ortodoxe, promovând toate aceste lucruri în țară și în străinătate. Mai mult, oriunde a reprezentat învățământul românesc a vorbit din poziția de dascăl al multisekularei Facultăți de Teologie de la Sibiu, Părintele Academician Mircea PĂCURARIU fiind peste tot identificat de fapt cu SIBIUL:

Întreaga activitate științifică a Dascălului sibian însumează peste 800 de titluri cu peste 15.000 de pagini tipărite.

Pentru remarcabila activitate bisericească, didactică și culturală, acesta a fost ales, în 24 octombrie 1997, membru corespondent, iar în 15 noiembrie 2015 membru titular al Academiei Române, fiind al 16-lea profesor al Școlii teologice sibiene care s-a bucurat de această aleasă onoare. Totodată, a fost cinstit cu diferite distincții bisericești și laice: „Crucea patriarhală” (primită de la Patriarhul Iustin Moisescu, în 1979, și de la Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist Arăpașu, în 2001); ordinul „Steaua României” în gradul de Ofițer (distincție oferită de fostul președinte al României, Emil Constantinescu); apoi peste zece medalii din partea Patriarhiei Române, a unor episcopii din țară, a Patriarhiei Moscovei și a Patriarhiei Bulgare.

În semn de recunoaștere a contribuției Părintelui Academician Mircea PĂCURARIU, în cercetarea științifică, concretizată printr-o imensă listă de volume și studii, dar și pentru pasiunea care a însoțit activitatea de pedagog, căldura, dar și exigența pe care le-a dovedit în formarea tinerilor cercetători, și nu în ultimul rând pentru calitățile sale de preot slujitor, autor al multor înălțătoare predici, la 12 octombrie 2007, Mitropolitul Laurențiu al Ardealului i-a înmănat cea mai înaltă distincție a Mitropoliei Ardealului: „Crucea șaguniană”. În cadrul acțiunii Asociației

pentru Înfrumusețarea Orașului Sibiu, părintele profesor a fost propus pentru a intra chiar în topul celor mai mari 10 sibieni din toate timpurile.

Deși a renunțat la munca la catedră, Părintele Magistru nu și-a încheiat și munca de cercetare și îndrumare. A continuat să scrie cu același suflu tânăr, să aducă la lumină alte aspecte ale Istoriei Bisericii Române.

A publicat peste 30 de lucrări în volum, între care: *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, manual pentru Seminariile teologice (1972, ajuns la șase ediții); *Istoria Bisericii Ortodoxe Române* pentru Facultățile de Teologie (3 volume, București 1980-1981, ed. a II-a 1991-1994 și ed. a III-a, Iași, 2004-2008); *Începuturile Mitropoliei Transilvaniei* (1980), *Politica statului ungar față de Biserica românească din Transilvania în perioada dualismului. 1867-1918* (1986, tradusă și în limbile engleză, franceză și maghiară); *Istoria mănăstirii Prislop* (1986, ed. a II-a, 2006); *200 de ani de învățământ teologic la Sibiu, 1786-1986* (1987); *Istoria Bisericii românești din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș până în 1918*, (1992); *Istoria Bisericii Ortodoxe Române. Compendiu* (Chișinău, 1993, ed. a II-a, Sibiu, 2007); *Basarabia. Aspecte din istoria Bisericii și a neamului românesc* (1993; ed. a II-a în 2012), *Sfinți daco-romani și români* (1994, ed. a II-a, 2000, ed. a III-a, 2007); *Revoluția românească din Transilvania și Banat în anii 1848-1849. Contribuția Bisericii* (1995); *Dicționarul teologilor români* (1996, ed. a II-a, 2002, primul de acest fel în literatura românească de profil); *Cărturari sibieni de altădată* (2002); *Catedrala mitropolitană din Sibiu, 1906-2006* (2006); *Studii de istorie a Bisericii Ortodoxe Române* (2 vol., Editura Academiei Române, 2005 și 2009); *Viața și faptele Sf. Ierarh Andrei Șaguna, mitropolitul Transilvaniei* (pregătită pentru tipar).

Activitatea publicistică cuprinde și alte peste 850 de studii, articole sau recenzii în reviste bisericești și „laice” din țară (*Biserica Ortodoxă Română, Studii Teologice, Mitropolia Ardealului, Mitropolia Moldovei și Sucevei, Mitropolia Olteniei, Mitropolia Banatului, Telegraful Român, Academica, Magazin istoric*, etc.), ca și în unele publicații de peste hotare (*Österreichisches Biographisches Lexikon*, de la Viena, *Enciclopedia teologică rusă*, din Moscova), în câteva lucrări de istorie bisericească publicate peste hotare, articole în buletinele unor comunități ortodoxe românești din Europa Occidentală. A coordonat câteva volume: *Episcopia Aradului* (1989); *Omagiu preotului prof. acad. Dumitru Stăniloae* (1993), *Omagiu mitropolitului acad. Antonie Plămădeală* (1996), un volum închinat *Mitropolitului Andrei Șaguna* (2008), precum și *Enciclopedia Ortodoxiei românești* (2010); *Istoria monahismului ortodox român*, 3 volume (2012).

A fost participant la numeroase întruniri cu profil istoric în țară și câteva peste hotare și membru în comitetele de redacția ale unor periodice: *Studii Teologice* București, *Revista Teologică*, *Telegraful Român* și *Transilvania*, de la Sibiu. A fost hirotonit diacon în 1970, preot în 1971, hirotosit iconom-stavrofor în 1976; distins cu „Crucea patriarhală” (1976, 2002 și 2009), „Crucea șaguniană” (2007) și cu ordinul „Steaua României” în grad de Ofițer (2000), cu numeroase medalii bisericești; *Doctor Honoris Causa* al Universităților „1 Decembrie” din Alba Iulia, „Vasile Goldiș” din Arad și al celei din Oradea.

ERGO

Pentru toate cele menționate anterior și luând în considerare faptul că Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu reprezintă una din cele mai importante instituții ce pregătesc viitorii lideri și care în dezvoltarea lor profesională sunt influențați de cercetările și impresionanta contribuție a părintelui academician profesor universitar doctor Mircea Păcurariu, considerăm că decernarea prestigiosului titlu de Doctor Honoris Causa de către instituția noastră constituie dovada alesei prețuiri a activității sale profesionale, științifice și didactice și un omagiu adus unei personalități de excepție a zilelor noastre.

Sibiu, 11 decembrie 2017

Prorector (locțiitor al comandantului pentru învățământ)

Col.conf.univ.dr.

Daniel CONSTANTIN